

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5C/415/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613211158
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4613211158.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci navrhovateľky: D. V., N..XX.XX.XXXX, A. W. XXXX, XXX XX C., občan SR proti odporcovi: W. V., N.. XX.XX.XXXX, C. A. W. XXXX, XXX XX C., t.č. M. N. XX, XXX XX W., Č., občan SR, o určenie výživného na manželku takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť navrhovateľke výživné v sume 150 eur mesačne, ktorú sumu je povinný platiť vždy do 18-teho dňa daného mesiaca vopred do rúk navrhovateľky s účinnosťou od 15.11.2013.

Zameškané výživné za čas od 15.11.2013 do 31.12.2013 v sume 225 eur súd povoľuje odporcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie počnúc mesiacom január 2014.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť do učtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 108 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala od odporcu platenia výživného v sume 300 eur mesačne z dôvodu, že s odporcom sú manželia, manželstvo uzatvorili 19.10.1985 v W., z manželstva pochádza jedno dieťa, W., ktorý má 27 rokov, žije s ňou v spoločnej domácnosti, avšak pije, ničím neprispieva, rozbíja nábytok, nevie o ňom nič, či má nejaký príjem teraz. Ona poberá iba čiastočný invalidný dôchodok od roku 2008 v sume 103 eur, iný príjem nemá, nie je ani evidovaná ako nezamestnaná, pretože aj tak by nič nedostala. Pracovala v spoločnosti B. asi rok, v A. iba v skúšobnej dobe 2 mesiace a tak isto v spoločnosti B. B. v skúšobnej dobe 3 mesiace, lebo vtedy prepúšťali celú linku. Ona bola dlho na materskej dovolenke aj 10 rokov potom sa starala o syna, lebo syn je astmatik. Keďže manžel dobre zarábala, tak jej zrušili príspevok na celiakiu 35 eur, má aj preukaz ZŤP, preto nemusí platiť rozhlas a televíziu a odvody do nemocenskej poisťovne odvádza štát, za byt platí spolu 300 eur, a to na nájom je to 257 eur, elektrina 20 eur a Satro 20 eur. Jej posielal manžel najskôr 400 eur, potom od júna 2013 posielal 200 eur a posledný štvrtrok jej posielal iba 100 eur. Vyhráza sa jej, že už nebude dávať peniaze, že nech jej zoberú byt exekútori a nech je na ulici. Byt je v ich spoločnom bezpodielovom spoluvlastníctve. Ona má viaceré ochorenia ako celiakiu, reumu, chodí aj k psychiatrické od roku 2008 Q.. V., neurológovi chodí kvôli chrbtici, má oslabenú imunitu. Urobila si kurz nemčiny, lebo chcela robiť opatrovateľku, ale asi by to s jej chorobami nezvládla. Ona bola v nemocnici, lebo zjedla lieky, chcela si zobrať život, lebo syn

volal otcovi, že ho nechce pustiť do bytu a on mu povedal, aby zavolať žandárov. Mali aj pojednávanie ohľadom rozvodu, v konaní 6C/215/2013 už bol vyhlásený rozsudok, ale ona sa voči nemu odvolá. Vie, že manžel dal prepísať auto, ktoré mal počas manželstva na svoju frajerku. Tiež jej povedal, že by jej nechal byť, pokiaľ by súhlasila s rozvodom a nechala ho ísť. Ona však taký rozbitý byt nechce aj so synom, ktorý tam býva. Keby syn prispieval na byt, to by bolo úplne iné a nerobil jej zle.

Odporca s návrhom nesúhlasil a uviedol, že posielal manželke 300 eur na byt a 200 eur na výživu, pol roka nebýva v predmetnom byte, tak už nemieni platiť nájomné, iba raz poslal 100 eur minulý mesiac a to preto, lebo bol na pojednávaní v konaní o rozvod a tam pourážala manželka jeho priateľku. Priemerne zarobil 29.535 Kč, platí za byt, kde býva s priateľkou okolo 7.000 Kč, to je nájomný byt, má problémy s kĺbmi, chrbticou, zárobkom pôjde dole, pretože už nemôže robiť nadčasy, lebo pracoval aj cez víkendy, jeho matka je v ústave a tej posielala okolo 40 eur mesačne. Jeho syn W. pracuje v ochranke, takže tomuto neposiela peniaze. Priateľka má tiež invalidný dôchodok, nevie koľko dostáva, oni sa chcú zobrať, sú spolu už okolo 7 rokov. On je nemajetný, auto T. B. je písaný na neho, spláca mesačne pôžičku, ktorú si zobral, aby doplatil bratom za matku, ktorí sa o ňu starali a platili jej, pôžička bola v sume 180.000 Kč a spláca ju mesačne po 3.300 Kč mesačne. Iné deti nemá, iba W.. Z tej pôžičky si kúpil aj to auto, ktoré je staré, ojazdené, potrebuje ho k svojej potrebe, lebo sa na ňom vozí do práce. Mal by mať plat okolo 13.000 Kč, lebo ostatné sú nadčasy. On povedal aj navrhovateľke, že jej nechá celý byt zariadený.

Súd vykonal vo veci dokazovanie vypočutím účastníkov konania, oboznámením so správou zamestnávateľa odporcu o zárobku odporcu, oboznámením sa s pripojenou zápisnicou a rozsudkom zo spisu č. k.6C 215/2013, lekárskymi správami ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil, že:

Účastníci sú manželia, manželstvo uzatvorili dňa 19.10.1985 v W., ich manželstvo trvá, na tunajšom súde je vedené konanie, kde bolo rozsudkom č.k. 6C/215/2013-40 zo dňa 29.11.2013 rozhodnuté tak, že súd manželstvo účastníkov rozvádza, avšak tento rozsudok zatiaľ nie je právoplatný. Účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi 2-izobového bytu v C., L.. W. XXXX/X.Z manželstva sa narodil syn W., ktorý je už plnoletý.

Navrhovateľka poberá čiastočný invalidný dôchodok v sume 103,90 eur, iný príjem nemá, nie je ani evidovaná ako nezamestnaná. Pracovala v spoločnosti B. asi rok, v A. iba v skúšobnej dobe 2 mesiace a tak isto v spoločnosti B. B. v skúšobnej dobe 3 mesiace. Trpí na viaceré ochorenia - celiakia, porucha celulárnej imunity, gastritis, dermatitis a iné, navštevuje endokrinologickú ambulanciu V.. W., gastroenterologickú ambulanciu V.. D. , taktiež navštevuje psychiatrickú ambulanciu V.. V., ktorá jej prepisuje lieky. Za byt platí mesačné úhrady za služby - 257eur, elektriku 20eur a Satro 20eur.

Odporca je podľa potvrdenia zo dňa 9.12.2013 zamestnaný v spoločnosti W. Y. P..B.. M. W., kde jeho priemerná mzda v čistom v roku 2013 bola 29.535,-Kč mesačne. Vzhľadom na počet objednávok v roku 2014 príplatok za nadčasy 82,954,-Kč v hrubej mzde nebude vyplácaný, bez nadčasov hrubá mesačná mzda bude cca 22.000,-Kč.

Za byt platí nájom 6500,-Kč a elektriku 800,-Kč mesačne, polroka nebýva v spoločnom byte s navrhovateľkou ale s priateľkou v Č., posielala svojej matke 40eur mesačne do domova dôchodcov. Spláca pôžičku v sume 180.000,-Kč mesačne po 3.300,-Kč, ktorú si zobral na kúpu auta a splatenie dlhu bratom, ktorí platili za matku domovu dôchodcov, Auto má ojazdené Renault Scénic, ktoré používa na dopravu do práce.

Podľa § 71 ods.1,2 Zákona o rodine, Manželvia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci sú manželia, pričom požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň je odôvodnená ich rovnakým postavením v právach a povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Pri určení výživného je potrebné skúmať potreby oprávneného ako aj výkon starostlivosti o spoločnú domácnosť a tiež osobné, rodinné, majetkové pomery manželov, schopnosti a možnosti povinného. Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti je manžel, ktorého životná úroveň je nižšia, než životná úroveň druhého manžela resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinný je druhý manžel, pričom právoplatným rozvodom manželstva táto jeho povinnosť zaniká.

V danej veci bolo preukázané, že životná úroveň navrhovateľky je nižšia ako životná úroveň odporcu, keď navrhovateľka poberá iba čiastočný invalidný dôchodok v sume 103,90eur a iný príjem nemá. Odporca si dobrovoľne už neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, pričom jeho príjem bol v roku 2013 v čistom 29.535,-Kč mesačne, podľa vyjadrenia zamestnávateľa odporcu vzhľadom na počet objednávok v roku 2014 príplatok za

nadčasy 82,954,-Kč v hrubej mzde nebude vyplácaný, bez nadčasov hrubá mesačná mzda odporcu má byť cca 22.000,-Kč. Účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi 2-izobového bytu v C., L.. W. XXXX/X, za ktorý mesačne platí navrhovateľka úhrady za služby 257eur, elektriku 20 eur. Odporca sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, žije už pol roka s priateľkou v Č., kde platí za bývanie - nájom 6.500,-Kč a elektriku 800,-Kč mesačne. V súčasnej dobe prebieha rozvodové konanie účastníkov. Oprávnenou v danej veci je navrhovateľka, ktorej príjem je nižší ako príjem odporcu a z toho vyplýva, že aj jej životná úroveň je nižšia ako životná úroveň odporcu, resp. odporca navrhovateľke neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká, pričom je požiadavka v zmysle ustanovenia §-u 71 ods.1Zákona o rodine, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, povinným platiť navrhovateľke výživné je odporca, preto súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že primeraná suma výživného na navrhovateľku je 150 eur tak, aby životná úroveň účastníkov bola rovnaká, ktorú sumu súd zaviazal odporcu platiť s účinnosťou od 15.11.2013.

Zročné výživné za čas od 15.11.2013(od podania návrhu) do 31.12.2014 v sume 225 eur (75 eur +150eur), súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie počnúc mesiacom január 2014, vždy do 18-teho dňa daného mesiaca vopred do rúk navrhovateľky.

Vo zvyšku, keďže navrhovateľka žiadala výživné 300eur, nad priznanú sumu 150eur, vzhľadom na vyššie uvedené, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle §-u 142 ods.2 OSP tak, že žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, keďže každý bol úspešný v konaní iba čiastočne.

Odporca je povinný zaplatiť podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, súdny poplatok podľa sadzobníka súdnych poplatkov položky 8 a) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 108 eur (2% z 3-ročného plnenia), nakoľko navrhovateľka je v tomto konaní oslobodená od súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania; účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený; v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie; sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát; súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.